

РЕШЕНИЕ

№ 4726

гр. София, 13.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 30.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5078** по описа за **2023** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от „Авто - 2002“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], чрез адв. Н. Й. от САК, срещу решение от 07.02.2023 г. по НАХД № 3048/2022 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 107 с-в, с което е потвърден електронен фиш № [ЕГН] на Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/, с който за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ и на основание чл.187а, ал.2, т.3, във вр. с чл.179, ал.3б от ЗДвП на „Авто - 2002“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв.

С жалбата се твърди, че решението на СРС е неправилно поради нарушение на материалния закон, допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Излагат се доводи, че АПИ не разполага с материална компетентност да установява нарушения по чл.102, ал.2 от ЗДвП, както и че не се предвижда понасяне на административнонаказателна отговорност за този вид нарушение. Касаторът твърди, че вмененото му нарушение не е доказано, а като е приел обратното, СРС е постановил решение в нарушение на материалния закон. Претендира присъждане на разноски по делото.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, не се явява и не изпраща

представител. Същият не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, VI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 12.08.2021 г. в 14:00 часа пътно превозно средство - влекач марка „М.“, модел „ТГС 18.440 БЛС“ с регистрационен номер ВР 2347 СА, с технически допустима максимална маса 18 000 кг., брой оси - 2, екологична категория „Евро 4“, в състав с ремарке с общ брой оси - 5, с обща технически допустима максимална маса на състава от 44 000 кг., собственост на жалбоподателя „Авто - 2002“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], се движело по път А-6 км 50+427, в Столична община, п. в. И., с посока намаляващ километър, който път бил включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата /ЗП/, тъй като за посоченото ППС нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Нарушението било установено с устройство №10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП и се намирало на км 50+427 от път А-6.

За извършеното нарушение на дружеството „Авто - 2002“ ЕООД, като собственик на регистрираното ППС, бил издаден обжалваният пред СРС електронен фиш № [ЕГН], с който за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във връзка с чл. 179, ал. 3б от същия закон е наложена имуществена санкция в размер на 2 500,00 лева.

За да потвърди ЕФ въззивният съд приел, че жалбоподателят е осъществил състава на вмененото му административно нарушение. При служебна проверка на електронния фиш съдът не констатирал допуснати съществени процесуални нарушения, които да засягат правото на защита на наказаното лице. Съдът установил, че електронният фиш съдържа законоустановените реквизити и не страда от пороците, твърдени в жалбата. Не намерил и основания за намаляване размера на наложеното наказание или за прилагане на чл.28 от ЗАНН.

Решението е правилно.

Преди всичко, следва да се отбележи, че настоящата инстанция не споделя твърденията на касатора, че неправилно е била ангажирана отговорността му чрез издадения ЕФ. Според чл. 102, ал. 2 от ЗДвП изпълнителното деяние на нарушението представлява поведението на собственика на ППС по допускане на движението му по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, когато за превозното средство не са изпълнени задълженията за заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1, т.2 от ЗП. Адресат на електронния фиш, респективно административнонаказателно отговорното лице, е собственикът на ППС. Същият подлежи на санкция на основание чл. 179, ал. 3б във вр. с чл. 187а, ал. 2, т. 3 ЗДвП, съгласно които собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП, за което изцяло или частично не е

заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, включително в резултат на невярно деклариранни данни, посочени в чл. 10б, ал. 1 от ЗП, се наказва с имуществена санкция в размер 2 500.00 (две хиляди и петстотин) лева.

В разпоредбата на чл. 167а от ЗДвП е регламентирана процедурата, чрез която Агенция "Пътна инфраструктура" осъществява контрол върху заплащането на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата чрез електронната система за събиране на пътни такси, като в чл. 167а, ал. 2 са регламентирани правомощията на служителите в АПИ, както и актовете, които могат и следва да издава контролните органи. В чл. 167а, ал. 2, т. 8 от ЗДвП изрично е регламентирано, че при изпълнение на функциите си по този закон служителите на АПИ създават и връчват електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3-3в от ЗДвП. В този смисъл законодателят е регламентирал възможността за ангажиране отговорността на правните субекти за извършени административни нарушения по чл. 179, ал. 3-3в ЗДвП, чрез издаване на електронни фишове и налагане на имуществена санкция за тези нарушения, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата. В тази връзка, съдът посочва, че в правилото на чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП се съдържа изрична регламентация за издаване на електронен фиш за нарушения по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП.

Въпреки че в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДП е направено препращане към нарушенията по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, правилото по чл. 189ж, ал. 7 от ЗДП съдържа изрична регламентация за електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП. В този смисъл е и нормата на чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, към която препраща чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, който предвижда, че електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП създава доклади за всяко установено нарушение по чл. 179, ал. 3-3в, както и тази на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, където изрично е посочено "електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3- 3в", сред които се включва и настоящото такова по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. Допълнителен аргумент за този извод налага анализа на разпоредбите на чл. 187а, ал. 4 и ал.5 от ЗДвП. С посочените норми се регламентира правото на собственика или ползвателя на ППС, с което е извършено нарушение по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП, да се освободи от административнонаказателна отговорност чрез представяне на съответна декларация, като срокът за това действие започва да тече от връчването на акта за установяване на административно нарушение или на електронния фиш.

Електронният фиш е издаден от компетентен орган, тъй като Агенция "Пътна инфраструктура" осъществява правомощията на държавата във връзка със събирането на пътните такси, както и по управлението на смесената система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние, и дейността по практическото прилагане, въвеждането, функционирането и контрола на системата за събиране на пътните такси. При изпълнение на своите правомощия и при нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3б ЗДвП, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, може да бъде издаван електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен съгласно чл. 187а, ал. 2 от ЗДвП.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на „Авто - 2002“ ЕООД посредством издаване на електронен фиш и не е допуснато съществено процесуално нарушение,

обулавящо неговата отмяна.

Съответни на фактическата установеност са приложените правни основания - чл. 102, ал. 2 ЗДвП и чл. 187а, ал. 2, т. 3 във вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП.

Прочитът на приобщените доказателства сочи с категоричност, че санкционираното дружество е допуснало нарушение по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, който задължава собственикът да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП според категорията на пътното превозно средство. До такъв извод е достигнал и районният съд, съобразявайки, че пътно превозно средство - влекач марка „М.“, модел „ТГС 18.440 БЛС“ с регистрационен номер ВР 2347 СА, с технически допустима максимална маса 18 000 кг., брой оси - 2, екологична категория „Евро 4“, в състав с ремарке с общ брой оси - 5, с обща технически допустима максимална маса на състава от 44 000 кг., собственост на Авто - 2002“ ЕООД попада в категорията превозни средства по смисъла на чл. 10б, ал. 3 от ЗП, за което изцяло не е платена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, предвид липсата на валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. В тази връзка съдът правилно е ценил приобщените писмени доказателства, заключавайки, че не е доказано твърдението на дружеството, че неподдаването се дължи на техническа неизправност в системата на АПИ.

Не е налице основание за прилагане на чл. 28 ЗАНН, тъй като не се установява, че по отношение на извършеното деяние са налице смекчаващи отговорността обстоятелства, които имат за резултат значително по-ниска степен на обществена опасност на конкретно извършеното деяние от общия случай на този вид административни нарушения.

С оглед гореизложеното, атакуваното решение на районния съд, с което е потвърден обжалвания електронен фиш, е правилно и законосъобразно и е постановено при липса на съществени нарушения на процесуалните правила, поради което следва да се остави в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл.1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, VI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 07.02.2023 г. по НАХД № 3048/2022 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 107 с-в.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.

